

opusdei.org

"Sad sam opet zaljubljena u sestrinstvo"

Adaeze se školovala kao ortopedska medicinska sestra u Nigeriji. Nakon što je 2012. završila školu za medicinske sestre, našla se kao pomoćna medicinska sestra u klinici države Enugu u istočnoj Nigeriji. Radni uvjeti bili su loši.

5.09.2019.

Autor Chinwuba Iyizoba

U klinici su se stvari pogoršale i ona je otišla. Drugi posao koji je pronašla bila je u bolnici Zaklade Niger.

„Upoznala sam se s Niger Foundation jedne večeri dok sam razgovarala s prijateljicama. Pitala sam ih koja je najbolja privatna bolnica u Enuguu?“

„NFH“

"Što?"

"Bolnica zaklade Niger, nezavisna ustanova."

Sutradan je odlučila otići raspitati se na NFH. Još uvijek je prebiralala teška sjećanja svojeg prvog posla te nije bila baš sigurna što očekivati. Ali kad je ušla u prostorije, bila je ugodno iznenađena.

"Vidjela sam cvijeće i njegovane travnjake u bolnici? Ušla sam u zgradu i vidjela medicinske sestre, lijepo odjevene, nasmijane i

ljubazne! Ugodna promjena od mog prvog posla."

Na odjelu za ljudske resurse rekli su joj da se prijavi. Prijavila se i iznenadila se kad je bila prihvaćena!

"Ipak, prvih nekoliko dana nije bilo lako." Adaeze se nasmiješila. "Kao nova medicinska sestra nisam mnogo znala o radu u takvoj visokoj bolnici."

„Ali svi su bili tako ljubazni i spremni pomoći. Nadležna medicinska sestra vodila me kroz nove dužnosti u odjelima; a druga me kolegica naučila nositi se sa svojim zadacima u ambulanti."

"Duboko sam zahvalna na dobrom primjeru mnogih liječnika i medicinskih sestara ovdje. Osoblje službe za čišćenje također me podučava. Neprestano sam zadivljena razinom ljudske

profinjenosti. Sada sam opet zaljubljena u njegu bolesnika."

Prvu ljubav prema sestrinstvu osjetila sam u dobi od 8 godina dok sam se brinula za bolesnu baku.

"Sve je počelo kad sam došla živjeti s bakom", rekla je Adaeze smiješeći se i četkajući raščupani pramen kose s lica.

"Baka je krhka zdravlja i često je oboljevala."

Morala sam biti spremna biti njegovateljica u danom trenutku. Na svoje iznenađenje otkrila sam da imam prirodan osjećaj za njegu i da mogu cijeli dan biti kraj njezinog kreveta bez osjećaja da sam istrošena. „

Adaeze ima 5 braće i sestara i kako je kao jedina djevojka morala svakodnevno pripremati obroke za 8 ljudi, naučila je kuhati brzo.

Za mene to stvarno nije bio problem.
Volim kuhati.

Ona i njezina braća provodila su
lijepa vremena zajedno.

"Moja braća i ja imamo poseban
odnos i jako se volimo. Rođendani su
ispunjeni. Tradicija je da onaj koji
slavi kupuje stvari drugima. Ostali se
pretvaraju da su zaboravili, cijelo
vrijeme čuvajući poklone u tajnosti,
dok slavljenik ne počne dijeliti svoje.
Tada dobiva poklon od svih ostalih.
To me uvijek iznenađuje i
oduševljava."

Brak moje mame i tate traje 32
godine i moram reći da su živjeli kao
dobar par. I način na koji su nas
odgajali zaista mi je pomogao da
cijenim svoj život. Iako nismo bili
bogati, imali smo sve što trebamo jer
smo imali jedno drugo. Osim
kuhanja volim i čitati puno: teško da
će proći i dan, a da ne pročitam
nešto. "

Nekoliko mjeseci nakon što je započela raditi u NFH-u, prijateljica i kolegica pozvali su je u centar Opusa Dei, nakon radnog vremena, i ona je otišla.

„Bila sam oduševljena i tako impresionirana centrom. Djevojke su bile uredne i lijepo odjevene, a atmosfera tako ljubazna. Bila sam ugodno iznenađena.”

Ženski centar Opusa Dei okuplja žene i djevojke svih društvenih sredina, mlade i stare, bogate i siromašne pomažući im da se razviju osobno i duhovno.

"Poruka Opusa Dei o posvećenju svakodnevnog rada duboko je utjecala na moj stav prema poslu i pomogla mi da se profesionalno razvijam kao medicinska sestra."

"Moj se odnos s drugim ljudima poboljšao otkako sam počela

pohađati susrete za formaciju u centru."

"Na primjer, nekada sam bila svadljiva, spremna za verbalni okršaj kad god sam se osjećala nepravедno tretirano ili su se uskraćivala moja prava. Sada... puštam da se stvari slegnu. A to ne znači da ne znam svoja prava, znam svoja prava, ali naučila sam da je ponekad bolje pustiti stvari da mir zavlada. "

"Svakog dana kad dođem raditi razmišljam o posvećenju svog rada."

"Sada, čak i kad ljudi ne cijene moje dobro djelo, imam i više razloga da ga ponudim znajući da će mi necijenjeno dobro djelo osvojiti bolje mjesto na nebu."

"Dosada, kada sam bila pod stresom, kvaliteta mog rada pogoršala bi se. Ali zahvaljujući Opusu Dei, naučila sam raditi tako da čak i kad mi se ne

radi, posao prikažem Bogu. Tada naš rad postaje lakši i manje naporan. To je sjajno.“

"Ponekad, kada se brinem za teške pacijente, koji, ma koliko se trudili, nikad nisu zadovoljni, prisjećam se da radim stvari zbog ljubavi Kristove i ta mi ljubav pomaže da nastavim. Moja definicija sreće jest upoznavanje Krista svakim danom sve bolje i pouzdanje u Boga koji će me voditi. Molim se da čovjek za kojeg se budem udala ljubi Boga još više nego ja i da mi se pridružiti u odgajanju naše djece u ljubavi Kristovoj."